

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] kunde nøjes med at opvarme enkelte af en Bys Kirker i den koldeste Tid, og om man ikke kunde gøre Ferierne noget længere samt begrænse Museernes Aabningstider, saaledes at de kun var tilgængelige et Par Dage om Ugen.

Jeg vil gerne i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger udtale, at Tildelingen af Brændsel til Kirker, Skoler og Museer m. v. for længst er lagt i faste Rammer, og at man ved Reglernes Tilrettelæggelse har haft Opmærksomheden henvendt paa at begrænse Brændselsforbruget mest muligt. Med Hensyn til Skoler er Forholdet det, at kun Skolerne i Byerne faar tildelt udenlandsk Brændsel, medens Skolerne paa Landet er henvist til at klare sig med indenlandske Brændselmaterialer. Paa samme Maade stiller Forholdet sig med Hensyn til Kirkerne, idet der efter de gældende Regler kun tildeles Kirkerne i Byerne udenlandsk Brændsel. Foruden den Begrænsning, der ligger i, at Tildelingen er under Kontrol, er der for Skoler og Kirker endvidere fastsat særlige brændselsbesparende Bestemmelser. Disse Regler blev allerede udfærdiget i Oktober Maaned 1940, og jeg kan herom henvise til Bestemmelsen i § 1 i Handelsministeriets Bekendtgørelse af 14. Oktober 1940 angaaende brændselsbesparende Foranstaltninger. Det er her fastsat, at Kirker, Kapeller, Foreningers Mødelokaler, offentlige Museer og Samlinger m. v. ikke maa opvarmes mere end strengt nødvendigt og normalt ikke til en højere Temperatur end 10 Grader Celsius. Denne Bestemmelse har altsaa været gældende de sidste Par Aar, og for Gymnastiksale og Idrætshaller m. v. er det fastsat, at disse Lokaler overhovedet ikke maa opvarmes.

Som man vil se, er der allerede gaaet ret strengt frem over for de offentlige Bygninger. For nogle Lokaliteters Vedkommende er der, som jeg nævnte, Tale om Forbud mod Opvarmning. Jeg skal ikke nægte, at jeg personlig gerne havde set, at det var blevet muligt at tillade blot den nødtørftige Opvarmning af Gymnastiksale og Idrætshaller, saa at de unge — de ældre med for saa vidt — havde haft Adgang til at dyrke deres Sport og Idræt i samme Omfang som tidligere, men der har desværre ikke været Mulighed for at gaa saa langt.

Fra Brændselsnævnets, Vareforsyningsdirektoratets og Handelsministeriets Side følger man hele Brændselsituationen meget nøje, og jeg vil gerne fremhæve, at man, saafremt Situationen tilsiger det, er parat til at gribe endnu yderligere ind end alle-

rede sket. Spørgsmaalet er imidlertid ingentunde let. Det er mig bekendt, at mange Kirker allerede er ude for store Vanskeligheder med Hensyn til Opvarmningen, og det vil sikkert blive nødvendigt, da der ikke er Mulighed for at udvide Tildelingerne, at der i nogle Byer, paa samme Maade som det skete sidste Aar, træffes Aftale om at henlægge Gudstjenesterne til en eller enkelte Kirker. Med Hensyn til Museer kan jeg oplyse, at det en Tid har været overvejet, om man helt kunde lukke Museerne i den kolde Tid, men det er indtil videre anset for betænkeligt at tage et saadant Skridt. Mange af vore uerstattelige Samlinger taaler ikke Kulden, og man har tildelt en meget begrænset Opvarmning, men jeg kan tilføje, at der er givet Besked om, at der maa økonomiseres mest muligt, saaledes at enhver unødvendig Opvarmning af Museumslokaler undgaas.

I det hele følges Brændselsspørgsmaalet meget nøje fra Dag til Dag, og man er, som nævnt, parat til, hvis det gøres nødigt, at gribe ind med yderligere regulerende Foranstaltninger; men jeg vil gerne understrege, at saafremt Situationen skulde blive saa tilspidset, at det blev nødvendigt, at skride til et Forbud mod Opvarmning af Kirkerne, maatte der i samme Aandedræt udstedes Forbud mod Opvarmning af en Række andre Lokaler til offentligt Brug.

Det ærede Medlem Hr. Sneum omtalte Alkoholkommissionen og det Arbejde, denne Kommission hidtil havde udført. Jeg benytter Lejligheden til at takke det ærede Medlem for de venlige og anerkendende Ord, hvormed han omtalte Kommissionens Betænkning angaaende Revision af Bæverterlovgivningen og de to Materialesamlinger, som Kommissionen har udarbejdet. Naar det ærede Medlem henstillede til mig, om Tiden ikke var inde til at lade Alkoholkommissionen gaa i Arbejde paa ny, kan jeg hertil bemærke, at Kommissionen — som det ærede Medlem vist ved — indstillede sit Arbejde i 1939 sammen med en Række andre Udvalg. Anledningen hertil var som bekendt den Opfordring, som kom fra Statsministeriet til, at nedsatte Kommissioner og Udvalg saa vidt muligt stillede deres Arbejde i Bero under Hensyn til de foreliggende særlige Forhold. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Alkoholkommissionens Opgave endnu langt fra er udtømt, idet der er store og betydende Emner, der endnu henstaar til Behandling; men naar henses til, at Kommissionen i sin Tid netop standsede sit Arbejde under Hensyn til de foreliggende ekstraordinære